

Nieuwsbrief april 2016 Jaargang 14 - nr.145

Verjaardagen in mei:

01-05: Marjan Oosterkamp
12-05: Roelie de Jong
14-05: Erwin Dokter
15-05: Ale Kort
24-05: Patrick van Weers
26-05: Grietje Dijkstra

Nieuws van de PV

Voor de motorliefhebbers wordt er op zondag 12 juni a.s. weer een motortoertocht door Jelle georganiseerd. De opgavelijst hangt in de kantine. Het start om 10.00 uur vanaf de zaak, Venekoterweg 42 in Oosterwolde.

Aanmelden voor het Schieten op vrijdag 3 juni kan ook nog steeds, deze opgavelijst hangt ook in de kantine. Onlangs zijn Jelle en Anita namens de PV op visite geweest bij Jeike en Erwin om Yrsa te bewonderen. Helaas vergeten om een foto te maken van Yrsa met Jelle ☺.

Het nieuwe contributiebedrag is vanaf heden € 5,50.

TOEVAL

**IEDEREEN
BLIJKT EXACT
OP ZIJN VERJAARDAG
GEBOREN TE ZIJN**

Loeje 1911-2011

17-5-2016

In de geest van?

Het eten van light producten geeft vaak een goed gevoel, waardoor men meer gaat eten en er juist sprake is van gewichtstoename in plaats van –afname.

Het gebruik van winterbanden geeft een veilig gevoel, waardoor men minder rekening houdt met de weersomstandigheden en er juist sprake is van minder verkeersveiligheid in plaats van meer.

Het zijn bewezen oorzaak - gevolg mechanismen die voortkomen uit ons brein. Ons brein dat ons beweegt tot ander gedrag. Gedrag met soms juist tegengestelde of onbedoelde gevolgen.

Het was deze berichtgeving die mij weer deed denken aan mijn bezoek aan een oogziekenhuis in het midden van het land. Gaat het nu weer over mijn ogen? Jazeker. Waarom? Omdat ik hier graag zaken met jullie deel die mij bezig houden. En dit houdt mij bezig. Elk moment van de dag dat ik wakker ben. Nog een keer over mijn ogen dus. Bovendien, geen scheepsrecht zonder 3^e keer toch? En geen trilogie zonder deel 3.

Ik was daar voor een zogenaamde second opinion. Een tweede mening over een gestelde diagnose. Deze tweede diagnose of mening week echter niet af van de eerste. Wel gaf het meer duidelijkheid. Duidelijkheid door een aantal minder positieve aanvullingen.

'Nee meneer Kort, u mag niet autorijden. Dat geldt voor de eerste 3 maanden na het voorval. Nee meneer Kort, er zal geen verbetering meer optreden aan uw oog. Die kans is echt te verwaarlozen'. Te verwaarlozen is voor mij in dit geval synoniem aan waardeloos.

En 'ja, meneer Kort, u heeft inderdaad een verhoogd risico op eenzelfde aandoening aan uw andere oog'. Met een terloops genoemd percentage van 10% was mijn reactie daarop allesbehalve terloops. Van dit laatste antwoord op een van mijn vragen schrok ik nog het meest. Ik werd zelfs letterlijk een beetje beroerd toen die woorden vielen. De behandelkamer, de stoel, de arts, het werd allemaal een beetje surrealistisch. Wazig. Nog waziger dan het al was door mijn oog. Het moet een bescherming zijn, een dergelijke natuurlijke reactie. Bescherming tegen de realiteit die je liever niet ziet, zo bedacht ik mij later. De geest die zijn werk doet. Ook voor en na Pinksteren. Graag wil ik alles goed en helder zien, maar dit juist niet. Dit mag wel weg.

Onderweg naar huis passeerde alles nog een keer. Slechte films wil je niet herhalen, maar deze herhaalde zichzelf. De eerste tijd nog niet autorijden. Natuurlijk zie ik iets minder, maar daar staat tegenover dat ik nog nooit zo bewust met autorijden bezig ben geweest als nu. Ik vraag me af of mijn kans op een ongeval er juist niet kleiner door wordt. Het omgekeerde winterbandeneffect zeg maar. Kansberekening ben ik altijd al vrij goed in geweest en voorzichtig mijmer ik voor me uit wat de kans op een ongeval zou kunnen zijn, gezien mijn rijhistorie en in het geval dat ik wel zou blijven rijden in die 3 maanden. 'Het geval' dat tot nu toe ook werkelijkheid is overigens. Ik kom op een kans van nog geen 0,0001%. Tja, en hoe... wacht even, de telefoon gaat. Ik neem even op.

'Ha jongen, ik dacht ik bel even om te horen hoe het vandaag ging. Wat zei de arts?' Ik begon met waar ik net stopte en vertelde van dat autorijden. 'Ja, zie je wel. Dat zei ik immers al. Dat moet je ook echt niet doen dat autorijden. Dat is echt absoluut onverantwoord. Wees nou toch verstandig en doe dat niet meer. Straks heb je echt hele grote problemen. En wat zei je? Verhoogd risico voor je andere oog? Ja, dat is natuurlijk minder leuk. Maar 10% kans dat je ander oog het ook krijgt? Je moet maar zo denken, dan blijft er altijd nog 90% over dat je het niet krijgt. En dat is heel veel. Nee, daar zou ik maar niet teveel over inzitten. Nou jongen, slaap lekker straks en hou je haaks hè?'

'Jazeker, doe ik. Heel erg bedankt voor je telefoontje en je belangstelling'.

Voor mij niet bepaald een geestverruimend telefoongesprek. Zelfs niet met Pinksteren.

**PINKSTER
VERSPILLING**

**DE GEEST
KRIJGEN
EN ER NIETS
MEE DOEN**

Loesje

POSTBUS 1045
6801 BA ARNHEM

Verder nog.

Germa. Aanhoudende klachten en zorg bewogen Germa uiteindelijk toch naar de huisarts. De huisarts die haar, na de nodige tegenstribbelingen, per direct doorverwees naar het ziekenhuis. Met een ambulance nog wel. In het ziekenhuis werd haar dringend geadviseerd om te blijven logeren. Ze heeft daar een dotterbehandeling ondergaan. Helaas heeft die behandeling nog niet geleid tot het gewenste resultaat en zal ze de komende week opnieuw worden onderzocht. We wensen Germa veel sterkte.

Jan Lageweg. Jan is na zijn operatie ontslagen uit het ziekenhuis. Het mooiste denkbare ontslag. Hij is nog wel een beetje snel moe, maar verdere uitspraken die ik van Jan hoor zijn dat het eten goed smaakt, dat hij zich veel beter voelt, dat hij op 5 juni weer staat ingeroosterd en daar helemaal voor gaat en dat hij meer moet snoepen. Het klinkt wat mij betreft allemaal positief en wij wensen onze veteraan dan ook veel sterkte en een (voor)spoedig verder herstel.

Jeike. Jeike is gevallen en heeft daarbij haar enkel en scheenbeen gebroken. De afdelingen metaal en bouw van het ziekenhuis hebben hun beste beentje voorgezet met de montage van plaatwerk en gips om herstel mogelijk te maken. Herstel dat tijd nodig heeft. Tijd gedurende welke ze rustiger aan moet doen en redelijk beperkt is in haar mobiliteit. Iets waarvan ik me voor kan stellen dat dat niet altijd prettig combineert met 2 kleine kinderen. Wij wensen Jeike dan ook veel sterkte en vooral ook een volledig en spoedig herstel.

Alliade. Over de uitvoering van het zorgvervoer van Alliade door Taxibedrijf Klomp is de afgelopen jaren veel gezegd en gezwegen. Dat wat er is gezegd was bijna zonder uitzondering negatief. Van dat wat er is gezwegen of verzwegen weet ik een klein beetje en is zo mogelijk nog negatiever. Onder druk van veel te lage prijzen, gecombineerd met een dito moraal van het management, werden veel concessies gedaan in de uitvoering. Concessies die ten kosten gingen van zowel klanten als medewerkers. Mijn theorie over het moraal van het management is overigens niet onderzocht en bovendien subjectief, ofwel volledig voor mijn rekening. Hoe dan ook, het heeft kortgeleden uiteindelijk toch geleid tot het voorspelde faillissement van Klomp. Het vervoer is nu in handen van collega Waaksma in Kootstertille. Wat mij betreft is dat in meerdere opzichten een positieve ontwikkeling. Voor ons betekent het dat we een deel van dit vervoer weer mogen uitvoeren. De komende week gaan we met Waaksma in gesprek om hier afspraken over te maken.

Bezetting centrale. Doordat de vraag naar vervoer het afgelopen jaar telkens beetje bij beetje is afgenomen, zagen we ons genoodzaakt om de bezetting op de centrale aan te passen. Vanaf afgelopen week is er de hele dag nog een (1) centralist. Voor de pieken in de binnenkomende telefoontjes is er uiteraard ondersteuning. Deze wordt gegeven door Zwaan, Dineke, Anita en ondergetekende. Deze nieuwe werkwijze bleek de afgelopen week nog geen doorslaand succes. Allereerst was dit doordat het de afgelopen week toevallig (?) weer een beetje drukker was. Maar verder was er door allerlei bijzondere omstandigheden ook krapte aan collega's en auto's wat meer plantijd en –energie vergt van de centralisten. Het is dus zoeken naar een nieuwe balans en we vragen daarvoor ieders begrip en ook medewerking. Onder die medewerking versta ik ook vooral de centralisten niet meer te storen dan noodzakelijk is.

Tot volgende maand.

Zelfde plaats. Zelfde tijd.

Ale

Hallo allemaal,

Sinds 6 januari van dit jaar heeft mijn wereld letterlijk een tijd op zijn kop gestaan. Net als Roel Bosma heb ook ik deel genomen aan het bevolkingsonderzoek darmkanker. Als je dan een negatieve uitslag te horen krijgt worden letterlijk alle poten onder je stoel weggezaagd. Je komt in een onvoorstelbare mallemlolen terecht waarin het ene onderzoek na het andere zich aan je voltrekt. Uiteindelijk krijg je dan de diagnose "mijnheer u heeft darmkanker". Donderdag 8 april ben ik dan geopereerd en in eerste instantie leek het goed te gaan totdat een inwendige bloeding roet in het eten ging gooien. Dus direct weer geopereerd en achteraf gezien heeft dit mij zo'n zware klap toegediend waardoor ik een hele tijd erg zwak ben geweest. Gelukkig kon ik na drie weken toch weer naar huis met de mededeling dat ik kankervrij was. Eenmaal weer thuis in mijn vertrouwde omgeving ben ik bezig aan mijn herstel al gaat dat volgens mij niet snel genoeg. Gelukkig wordt dit herstel aangemoedigd door veel, heel veel kaarten, bloemen en telefoontjes en bezoeken zowel in het ziekenhuis alsmede op mijn huisadres. Ik ben jullie daar ook erg erkentelijk voor. Het heeft zeker mee geholpen aan mijn herstel. Het doet je goed dat je weet dat er zoveel mensen met je meeleven. Het geeft je kracht om de draad weer op te pakken en te werken aan een volledig herstel. Nogmaals veel dank voor jullie steun en lieve woorden.

Tot spoedig,
Jan Lageweg